

Nymfeparakit (*Nymphicus hollandicus*)

Beskrivelse

Selvom nymfeparakitten kun lever vildt i Australien, er denne lille, finurlige papegøje vidt udbredt som kæledyr. Den betragtes som en god "begynderfugl" og har vundet stor popularitet verden over for dens venlige og nysgerrige sind. Nymfeparakitten, der også kaldes nymfekakaduen, er fra naturens side et socialt flokdyr og bør således have selskab af artsfæller. Faktisk danner to nymfeparakitter i naturen ofte så stærkt et bånd, at de bliver sammen resten af livet. Det er muligt at holde både hanner, hunner og et par sammen. Vælger du sidstnævnte, skal du naturligvis være forberedt på, at der kan komme unger. Nymfeparakitter bliver kønsmodne, når de er 6-12 måneder gamle. Der lægges typisk 2-8 æg, der udruges på skift af begge forældre og klækker efter 18-21 dage. Det kan være svært at se forskel på kønnet hos ungerne, men hos de voksne går det lidt lettere. Mens halens underside er sort hos hannerne, er den hos hunnerne bleggul med gråbrune striber. Som fuldt udviklet måler nymfeparakitten 30-35 cm og vejer 80-100 gram. Den kan blive helt op til 20 år gammel, selvom en levealder på 10-15 år er langt mere almindelig.

Fodring

I naturen lever nymfeparakitten hovedsageligt af frø, blomster og frugt. Som grundfoder bruges derfor en specialfremstillet frøblanding eller pillefoder til parakitter, og der suppleres med frugt, grøntsager og naturgrønt som græs, mælkebøtter, skvalderkål m.m. Nymfeparakitter er ikke kræsne og spiser en bred vifte af fødeemner. Ligesom alle andre fugle tåler de dog ikke avocado og kartofler, der i selv ganske små mængder kan gøre dem alvorligt syge og endda medføre døden. Nymfeparakitter har et højt stofskifte. De skal derfor spise ofte og må aldrig løbe tør for foder. De har desuden brug for relativt store mængder kalk og bør derfor have adgang til en kalksten, sepiaskaller eller varmebehandlede strandskaller. Det anbefales også at give dem et par dråber torskelevertran i frøblandingen én gang om ugen, da det hjælper dem til at optage kalken. Som proteintilskud kan æggefoder gives én gang om ugen, og endeligt skal de have adgang til rent vand dagligt.

Daglig pasning

Nymfeparakitten er muligvis en af de mest undervurderede fugle. Nok er den lille og relativt let at passe, men ligesom alle andre papegøjer er den både nysgerrig og overraskende intelligent. Den har derfor brug for masser af udfordringer for at trives. Sker der for lidt omkring den, kommer den meget hurtigt til at kede sig. To fugle kræver som minimum et bur på 100x70x140 cm men meget gerne større. Fugle er skabt til at flyve, og det bør de derfor også have mulighed for i fangenskab. Det anbefales derfor at holde dem i en voliere, men er det ikke muligt, kan et mindre tremmebur i metal gå an, hvis blot de får en daglig flyvetur udenfor buret. I bunden af buret lægges et lag bark- eller bølgeflis (brug ikke sandpapir eller fuglesand), mens den øvre del af buret indrettes med naturgrene i forskellige størrelser, tykkelse og træsorter. Jo mere varierede grenene er, jo mere interessante er de for nymfeparakitten, der ikke blot bruger dem til at sidde på men også til at slibe næb og kløer. Papegøjer, generelt, holder meget af at gnave og undersøge ting. Brug derfor gerne grene med masser af bark, kviste, blade, knopper og knaster. De har desuden stor glæde af en redekasse, de kan gemme sig i, samt et vandbad og legetøj som kogler, gynger, reb af naturmaterialer og tyggeben. Buret placeres lyst men ikke i direkte sollys og heller ikke i træk, da nymfeparakitter er modtagelige overfor luftvejsinfektioner. Buret bør derfor heller ikke stå direkte på gulvet.

Håndtering

Der er et sejlivet rygte, der lyder, at nymfeparakitter ikke kan blive tamme, hvis de holdes flere sammen. Det er ikke tilfældet! Nymfeparakitter er sociale, nysgerrige og lærenemme dyr, og de er derfor relativt lette at tæmme og kan blive glimrende kæledyr for både store og små – uanset antal! Det kan dog være en fordel at starte med at skaffe sig én nymfeparakit, gøre denne tam og først da skaffe sig en legekammerat til den. At tæmme en nymfeparakit kræver en god portion tålmodighed, masser af godbidder og daglig håndtering. Når du har fået dine nymfeparakitter hjem, skal du give dem et par dage til at falde til ro i de nye omgivelser. Herefter kan du stikke din ene hånd forsigtigt ind i buret og lade dem sidde på den, mens du taler stille til dem uden at bevæge dig. Når de er trygge ved det, kan du begynde at flytte dem fra gren til gren, så de også vænner sig til at sidde på din hånd, når den er i bevægelse. Brug altid kun rolige bevægelser! Når dine nymfeparakitter er helt fortrolige med at blive håndteret, kan du tage dem ud af buret og lade dem flyve rundt i værelset – det er noget, de holder af! Husk dog at lukke alle døre og vinduer først. Har du store vinduespartier, er det desuden en god idé at dække dem til, så de ikke flyver mod dem.